

Krajská správa SNB Plzeň
odbor vyšetřování StB .

(označení součástí)

114/67

Vyhotoveno 3 x .

Protokol o výsledku svědka

V T a c h o v ě dne 25.května 1967 o 14.50 hod.

l vyslechnut svědek

MÜHLBAUEROVÁ Johanna nar. 1914 v [redacted]

(jméno, příjmení, data a místo narození)

větší jméno a příjmení roz. TURKOVÁ do [redacted]

liště Tachov [redacted]

chodné bydliště ./.

ěstnání (dřívější, nyní a postavení v něm) dělnice, nyní dělnice Západočeské

dřevařské závody 02

sto zaměstnání Tachov

kaz totožnosti OP č.583576 ZS-52 stav vdova

ýchán v trestní věci pokusu opuštění republiky v Bystřici, okr. Domažlice

dle §§ 8/1, 109/1 tr. zákona

ěr k obviněnému k věci matka nezletilého Františka MÜHLBAUERA

Svědka byl řádně poučen o zákazu výslechu (§ 99 tr. ř.), o právu odepřít výpověď (100 tr. ř.), o významu svědecké výpovědi z hlediska obecného zájmu a o trestních následcích křivé výpovědi (§ 101 odst. 1 tr. ř.), o možnostech doplnění a oprav protokolu a o možnosti námitek proti jeho obsahu (§ 103 tr. ř.). Svědek byl předvolán osobně vyšetřovatelem StB. Po řádném poučení podle shora uvedených ustanovení tr. řádu svědek uvádí, že poučení porozuměl a nejsou zde důvody pro odepření výpovědi a zákazu výslechu.

K poučení podle § 100 tr. řádu prohlašuje svědek výslovně, že se práva odepřít výpověď nepoživá a svědčit chce.

Po seznámení s předmětem výslechu vypovídá :

Já osobně jsem byla se synem Františkem MÜHLBAUEREM v Západním Německu u své sestry Marie GÁZOVÉ v Brodu nad Lesy, Kramersstráse koncem prosince 1966 na 7 dnů. Synovi se velmi v NSR líbilo a to hlavně hračky. Do NSR jsem jela se synem autobusem přes Folmavu. Jinak nikdy před tím v NSR, nebyl. Nikdy také předemnou nehovořil o tom, že by chtěl odejít do NSR. Dne 3.5.1967 ve večerních hodinách mi syn František řekl zničeho nic

Je-li svědek zároveň poškozeným, je nutno doplnit poučení takového svědka o právech poškozeného v tomto

„Poškozený byl řádně poučen o svém právu činit návrhy na doplnění dokazování a nahlížet do spisů.

Po poučení o právu uplatnit svůj nárok na náhradu škody v trestním řízení (§ 43 odst. 2 tr. ř.) prohlašuje poškozený, že se se svým nárokem na náhradu škody ve výši Kčs k trestnímu řízení připojuje —

pojuje.“

jak by se dalo jinak odejít do NSR než jak jsme jeli autobusem. Já mu na to řekla, že jinak se státní hranice přejít nedají, že je tam vykácen les do šířky jednoho kilometru, že jsou tam elektrické dráty ve kterých je proud, který každého zabije a dále že jsou tam strážní věže ze kterých pozorují vojáci. Jmenovaný mi na to nic neřekl a nedal najavo, že by chtěl za hranice uprchnout.

Já osobně jsem měla do r.1966 svojí matku Kateřinu TURKOVOU v Peci, okr. Domažlice kam jsme stále dojížděli a to i se synem Františkem. Zde v Peci jsme chodili na maliny a různé lesní plodiny. Snámi chodil i František, ovšem sdržovali jsme se jen poblíže osady Pec v tzv. Jamách. Jinam jsme na plodiny nechodili, takže ani František nemohl znát nějaký prostor u hranic, hlavně pak ne u Bystřice, takže jsem byla překvapena že prchal za hranice v tomto prostoru.

Dne 4.5.1967 když jsem přišla ze zaměstnání což mohlo být asi tak kolem 15 hodiny, dostavil se k nám do bytu otec Karla VOBOŘILA, který se mně dotazoval na mého syna. Při tom mi sdělil, že jeho syn Karel a můj syn František nebyli ve škole. Já tedy šla za spolužáky Františka od kterých jsem se dozvěděla, že skutečně můj syn František a Karel VOBOŘIL nebyli ve škole. Dále jsem pak šla za Jirkou LUDVÍKEM který sedával v kole mého syna Františka ve škole a tohoto jsem se ptala co je s mým synem. Na to mi Jirka LUDVÍK odpověděl, že volal mého syna ráno do školy, který mu měl odpovědět, že je mu špatně, že do školy nejde. Jeden se spolužáků mého syna Františka, kterého jménem neznám mi řekl, že mají u sebe opravdické pistole. Teprve při tomto jsem si uvědomila, že můj syn František mohl sebrát doma pistole, které jsem měla uschovány ve skřini v prádle. Jedná se o druhou skřin v chodbě, kde je prádlo. Pistole byly ukryty v dětském prádle v pouzdrech a to jedno pouzdro žluté a jedno černé. Jednalo se o pistole, které jsem našla po smrti mého manžela v jeho skřini, což bylo v r.1961. Kde manžel pistole vzal nevím. Já je jenom uschovala, aby děti k nim nemohly. Zda tehdy v pistolech byly i náboje nemohu dnes již říci, neb od doby kdy jsem je dala do uvedené skřině jsem je již nekontrolovala. Jinak žádné náboje jsem doma neměli. Ovšem chtěla bych podotknout, že v poslední době donesl domů nějaké náboje o kterých se vyjadřoval, že jsou na knoury a podobně. Já mu tyto náboje vzala a zahodila jsem je do popelnice, která je u nás. Dále měl doma ještě dosti často střelný prach který sypal na plotnu a ono to prskalo. Kde tento bral, neb kde bral náboje nemohu říci, ale on se vyjadřoval, že to sbírají na cvičišti pro vojáky. Jinak ke střelným zbraním a nábojům nemohu nic uvést.

Jana Mílková

Z jakého důvodu chtěl syn František uprchnout do zahraničí mi není známo a nikdy předemnou o tomto nehovořil, že by chtěl jít do zahraničí. Dne 7.5.1967 jsem jela se svými dcerami do Pece, kde jsme byly ubytovány v bytě mé býv. matky, opravují v bytě, který jsme měli jako chatu v Peci č.95. Zde při úklidu našla moje dcera Marie dne 8 neb 9.5. 1967 dopis, který ležal na stole v kuchyni, kde byl přiložen uvnitř obálky dopis psaný synem Františkem, kde mi sděloval že odchází do Západního Německa. Rovněž v tomto dopise uváděl důvody pro odchod do zahraničí, že tam odchází k vůli škole a učitelce ALBLOVÉ. Já sama jsem přesvědčena, že kvůli škole a učitelce ALBLOVÉ do zahraničí neutíkal. Ovšem proč utíkal sama si toto nedovedu vysvětlit. Tento dopis jsem předala dne 10.5.1967 na Krajské prokuratuře Dr. Andělovi s tím, aby mě byl vrácen.

Já sama mohu říci, že se mi František stěžoval na učitelku Alblovou, že byl od ní bit, ovšem já osobně jsem za učitelkou nebyla a skázala jsem po synovi, aby vyřídil učitelce, aby jej nebyla po hlavě ale ~~zdku~~ zadku. Jinak jsem nikdy nic neřešila. Jinak k celému případu nemohu skutečně nic říci, neb předemnou nikdy a ani před dcerami nehovořil o tom, že by chtěl utéci do zahraničí. Je faktem, že se mu v NSR líbilo v době, kdy tam byl semnou, ale nikdy neprojevil zájem o to, že by tam chtěl ilegálně uprchnout.

Dopis, který jste předala dne 10.5.1967 na Krajské prokuratuře v Plzni vám předám. Značky pistolí a ani ráže jež odcizil můj syn František s níž se měl zastřelit neznám, neb jsem je neprohližela.

Protokol skončen v 16.20 hodin. Po přečtení svědek prohlašuje, že protokol souhlasí s jeho výpovědí a nežádá změn a ani doplnění protokolu. Nárok na svědecké neuplatňuje.

Vyšetřovatel StB :
kpt. Jany St.

Přečtení a podpisu
protokolu přítomen :
npor. Kovačka .

Svědek :
Johanna MÜHLBAUEROVÁ, v.r.

npor. Kovačka

Johanna Mühlbauerová

ARCHIV BEZ
Zrušen stupeň utajení (svakujem)